

ΣΠΙΡΟΜΕΤΡΗΣΗ

Είναι η μέτρηση εισπνεόμενου και εκπνεόμενου όγκου αέρα σε συνάρτηση με το χρόνο

Με την εξέταση αυτή, διακρίνουμε

A) Φυσιολογική λειτουργία πνευμόνων,

B) Περιορισμό ή

Γ) Απόφραξη

Η μελέτη εξαρτάται από διαφόρους παράγοντες:

1. Σωματομετρικά χαρακτηριστικά (ύψος το οποίο είναι στατιστικά σημαντικό, σωματικό βάρος που έχει μικρή στατιστική σημασία).
2. Ηλικία.
3. Φύλο.
4. Φυλή.
5. Θέση εξεταζομένου.
6. Υψόμετρο εργαστηρίου σπιρομέτρησης.

Ο εξεταζόμενος καλείται να εκτελέσει βίαιη – ταχεία εκπνοή από την TLC έως την RV. Ο αποβαλλόμενος όγκος αέρος καταγράφεται συναρτήσει του χρόνου και γίνεται μετασχηματισμός της καμπύλης [όγκου – χρόνου] σε [ροής – όγκου].

Οι κύριες τιμές που βρίσκουμε είναι :

1. FVC: ταχέως εκπνεόμενη ζωτική χωρητικότητα.
2. FEV-1: εκπνεόμενος όγκος το 1ο δευτερόλεπτο.
3. [FEV-1 / FVC]: ο λόγος εκφράζεται %.
4. FEF 25 - 75: μέγιστη μεσοεκπνευστική ροή μεταξύ 25 – 75% της FVC.

- Φυσιολογικές τιμές FVC και % λόγου [FEV-1 / FVC] →→ απουσία μηχανικής βλάβης.

- Μειωμένη τιμή FVC →→ Περιοριστική διαταραχή ή μείωση της ροής του αέρα.

- Μειωμένη τιμή FEV-1 →→ Περιοριστική διαταραχή ή μείωση της ροής του αέρα.

- Μειωμένη τιμή FVC και φυσιολογική τιμή % λόγου [FEV-1 / FVC] →→ περιοριστική διαταραχή.

- Αυξημένη τιμή % λόγου [FEV-1 / FVC] →→ περιοριστική διαταραχή.

- Μειωμένη τιμή % λόγου [FEV-1 / FVC] →→ αποφρακτική διαταραχή.

- Φυσιολογική τιμή FVC και μειωμένη τιμή % λόγου [FEV-1 / FVC] →→ αποφρακτική διαταραχή.

- Μειωμένες τιμές FVC και % λόγου [FEV 1 / FVC] ➔➔ αποφρακτική διαταραχή (εάν η μείωση της ζωτικής χωρητικότητας είναι σημαντική και του % λόγου μικρή τίθεται η υποψία μικτού συνδρόμου).

ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Οι διαταραχές περιοριστικού τύπου προκαλούνται από την ελάττωση της ζωτικής χωρητικότητας (λόγω μείωσης της διατασιμότητας των πνευμόνων ή του θωρακικού τοιχώματος). Συμμετέχουν διαταραχές του υπεζωκότα ή του νευρομυϊκού συστήματος.

Χαρακτηριστικές διαταραχές περιοριστικού τύπου είναι η ιδιοπαθής πνευμονική ίνωση, η σαρκοείδωση, το περιοριστικό σύνδρομο, οι παθήσεις του υπεζωκότα ή του θωρακικού τοιχώματος και οι νευρομυϊκές διαταραχές. Το περιοριστικό σύνδρομο εμφανίζεται σε:

1. Επαγγελματικά νοσήματα του πνεύμονος (αμίαντος, πυρίτιο).
2. Εξωγενής αλλεργική κυψελιδίτιδα.
3. Ρευματοειδής αρθρίτιδα.
4. Νοσήματα κολλαγόνου.
5. Μεταστατική νόσος στους πνεύμονες.
6. Φάρμακα (χημειοθεραπεία, αντιβιοτικά).
7. Ακτινοθεραπεία (ακτινοβόληση θώρακος).

ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΑΠΟΦΡΑΚΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Οι διαταραχές αποφρακτικού τύπου προκαλούνται από την ελάττωση της διαμέτρου των αεραγωγών:

1. Οίδημα βλεννογόνου.
2. Συσσώρευση βλεννωδών εκκρίσεων.
3. Καταστροφή κολλαγόνων και ελαστικών ινών (εξαιτίας ανεπάρκειας της α1-αντιθρυψίνης ή καπνίσματος).
4. Σύσπαση λείων μυϊκών ινών.
5. Πίεση βρόγχου από διογκωμένο λεμφαδένα ή νεόπλασμα.
6. Πνευμονικό οίδημα.

Χαρακτηριστικές διαταραχές αποφρακτικού τύπου είναι η χρόνια βρογχίτιδα, το εμφύσημα και το βρογχικό Άσθμα

ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΜΕΙΚΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Στις διαταραχές μικτού τύπου περιλαμβάνονται η σαρκοείδωση, οι βρογχεκτασίες, η αλλεργική κυψελιδίτιδα, οι ηωσινοφιλικές διηθήσεις σε ασθματικούς ασθενείς, το πνευμονικό οίδημα και η πνευμονίτιδα.